

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Sessió núm. 24 / CJQD / 11.06.20266

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CJQD\24CJQD\

Fitxer 24CJQD1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número 620

Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica

Sessió 24, dijous 11 de juny de 2026

Presidència de l'I. Sr. Andrés Garcia Berrio

Sessió 24 de la CJQD

La sessió de la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica (CJQD) s'obre a ****. Presideix Andrés Garcia Berrio, acompanyat del vicepresident, Francesc de Dalmaes i Thió, i del secretari, Antoni Poyato Rodríguez. Assisteix la Mesa el lletrat Joan Ridao i Martín.

Hi són presents [Judit Alcalá González](#), [Natàlia Fabian Corbacho](#), [Lídia Ferré Ferré](#) i [Rosa Maria Ibarra Ollé](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Jeannine Abella](#) i [Chica](#), [Isaac Padrós](#) i [Suarez](#) i [Ariadna Urroz Segura](#), pel G. P. de Junts; [Ana Balsera](#) i [Marín](#), [Ester Capella](#) i [Farré](#) i [Jordi Viñas](#) i [Xifra](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Pere Lluís Huguet Tous](#) i [Alberto Villagrasa Gil](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Rafael Villafranca Mercé](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Xavier Pellicer Pareja](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Rosa Maria Soberana](#) i [Bonet](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026 (tram. 200-00026/15). Govern de la Generalitat. Debat i votació de les esmenes a la totalitat de la secció pressupostària corresponent al Departament de Justícia i Qualitat Democràtica. GP PPC, GP VOX, GP CUP-DT, GP Junts, G Mixt (text presentat: BOPC 496, 3; esmenes a la totalitat de la secció pressupostària: BOPC 506, 13).

El president

Bon dia, donem inici a la sessió de la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica del dia d'avui, amb un únic punt en l'ordre del dia, que seria el debat i votació sobre el Projecte de llei i pressupostos de la Generalitat de Catalunya, debat i votació de les esmenes a la totalitat de la secció pressupostària corresponent al Departament de Justícia i Qualitat Democràtica.

Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026

200-00026/15

Llavors, en primer lloc, tindrien la paraula els grups parlamentaris que han presentat esmenes a la totalitat de la secció pressupostària per un temps màxim de quinze minuts cadascun. I té la paraula, en primer lloc, el Grup Parlamentari... *(Veus de fons.)*

Lídia Ferré Ferré

Per comunicar substitucions?

El president

Sí, sí, ara. Té la paraula per un temps de quinze minuts. Bé, primer, substitucions, disculpeu que no els he donat lloc.

Grup Parlamentari Socialista.

Lídia Ferré Ferré

Sí, gràcies, president. Per part del Partit Socialista, el diputat Jesús Becerra substituirà la diputada Natàlia Fabián.

El president

Per part d'altres...

Pere Lluís Huguet Tous

Gràcies, president. La diputada Eva García substituirà l'Alberto Vilagrassa.

El president

D'acord. Per part de Junts?

Ariadna Urroz Segura

Gràcies, president. Simplement, per recordar que tenim el vot delegat de la diputada Jeannine Abella en la meva persona.

El president

D'acord. Per part d'Esquerra Republicana?

Ana Balsera i Marín

Sí, la diputada Lluïsa Llop substituirà la diputada Ester Capella.

El president

D'acord. Doncs, com havia dit, té la paraula el Grup Parlamentari de Junts.

Ariadna Urroz Segura

Gràcies, president. Com saben, des de Junts per Catalunya vam presentar aquesta esmena a la totalitat dels pressupostos a la Generalitat i, en conseqüència, també hem presentat aquesta esmena a la totalitat en aquesta secció pressupostària al Departament de Justícia i Qualitat Democràtica, que és la que ens ocupa avui.

Si bé som molt conscients que amb la intervenció d'avui no farem canviar el vot de ningú -que tan de bo pogués ser així-, sí que volíem aprofitar aquesta intervenció per posar damunt de la taula diversos aspectes que fan que es justifiqui que des de Junts per Catalunya presentem aquesta esmena a la totalitat.

I, en primer lloc, és que estem d'acord que Catalunya necessita pressupostos, però no aquests pressupostos que vostès han presentat. Catalunya necessitava pressupostos ja fa dos anys i continua necessitant-los avui, però aquests que han registrat no són els pressupostos que necessita el país. Arriben tard, arriben amb molts mesos de retard i amb un episodi insòlit d'haver-los de retirar un cop havien estat presentats per interessos partidistes.

I, malgrat l'espera, el resultat acaba sent pràcticament el mateix que aquells que teníem en el mes de febrer. Uns pressupostos pensats per garantir aquesta estabilitat del Govern, però no pas per resoldre els problemes dels ciutadans de Catalunya.

I el Govern presenta aquests comptes dient que són els més expansius de la història i, evidentment, són els més expansius perquè els catalans som els que paguem més impostos que mai, i aquesta és una realitat. En canvi, continuem patint aquests serveis públics sancionats, aquestes infraestructures col·lapsades i aquesta pèrdua constant de poder adquisitiu que des d'aquí també volíem denunciar. Perquè el Govern guanyarà estabilitat, però Catalunya perd oportunitats i volem que això quedi molt clar.

I aquest pressupost no servirà per revertir els mals resultats educatius, no ajudaran els mestres, no solucionaran el caos de Rodalies, no escurçaran les llistes d'espera en salut i tampoc ajudaran a descongestionar el col·lapse que pateixen els nostres jutjats.

I aquests pressupostos són, de fet, el reflex del que és aquesta legislatura que és, per una banda, aquesta mala gestió del PSC, aquestes renúncies constants d'Esquerra Republicana i aquesta influència continua i creixent dels Comuns. És un Govern que s'ha acostumat a gestionar la resignació i s'ha acostumat a normalitzar aquesta dependència de Madrid.

I el que també evidencien aquests pressupostos, com ja vaig dir en l'anterior comissió, és aquest dèficit estructural que pateix Catalunya, aquest dèficit fiscal, que fa que no puguem disposar de tots els recursos que nosaltres generem.

Enguany Catalunya generarà 74.000 milions d'euros, però només en disposarem de 49.000 milions. Per tant, són dades que parlen per si soles i aquesta diferència és simplement insostenible.

I quan ho passem a l'àmbit de la justícia, i entrant a la matèria que ens ocupa avui, crec que també tots estem d'acord que la justícia sovint acaba sent la part més relegada davant d'altres prioritats pressupostàries, malgrat ser un servei públic essencial per garantir drets i llibertats de la ciutadania.

I aquesta manca sostinguda d'inversió ha provocat dèficits estructurals en personal, en equipaments, en infraestructures judicials, en la digitalització, i que s'han anat acumulant al llarg dels anys, i ho dic també sense defugir responsabilitats. Però crec que el resultat és el que és, i que per tots és conegut, que tenim una administració de justícia que és més lenta, que hi ha una gran congestió i que té dificultats per poder-se adaptar als nous reptes i també a les reformes legislatives que tenim.

Per això qualsevol transformació real del sistema exigeix no només una reforma legislativa, no només canvis normatius, sinó també un compromís pressupostari per poder-ho tirar endavant que sigui molt més ambiciós. Que sigui molt més ambiciós del que vostès han plantejat en aquests pressupostos.

I en aquest sentit sí que ens agradaria traslladar quatre idees molt clares, quatre constatacions que fem des de Junts per Catalunya.

La primera d'elles és que volem tornar a evidenciar, com ja vam fer en l'anterior comissió, que aquests pressupostos en matèria de justícia són absolutament continuïstes. Ara que s'escarrassin a dir que hi ha un increment del 22,3 per cent del pressupost respecte els últims aprovats del 2023, l'increment no és aquest; l'increment real és d'un 1,6 per cent, no del 22,3 per cent que diuen. I és tan senzill com anar a buscar els números de l'execució pressupostària de l'any 2025 i comparar-los amb el que pressuposten per l'any 2026. Estem parlant de 1.370 milions d'euros executats l'any 25, i pel 2026 estem parlant de 1.392 milions d'euros. Per tant, pràcticament el mateix. I que no hi hagi ningú que cregui que tenim un increment del 22,3 per cent i que amb això farem meravelles amb els recursos que tenim, perquè realment l'increment no serà tal. Pràcticament, hi ha els mateixos números que teníem l'any anterior.

I aquesta és la comparativa real, qualsevol altra cosa és fer-nos trapes al solitari i sabem que a vostès els agrada molt fer titulars i fer molta propaganda, però els números són els que són. Per tant, simplement els demanarien que també no es maquillin.

La segona idea que volíem traslladar avui és que aquests pressupostos no serviran per millorar la justícia a Catalunya. En l'anterior comissió, el conseller Espadaler deia que des de la perspectiva de la justícia ens trobem davant d'una legislatura que és absolutament reformista. Crec que tots els que estem aquí estarem d'acord amb aquesta afirmació. La llei d'eficiència que pretenia transformar l'administració de justícia és evident que calia transformar una estructura de la segle XIX, jo crec que això és evident. Ara bé, el que des de Junts per Catalunya no podem entendre és que justament si estem en aquest moment crucial, en aquesta legislatura absolutament reformista pel que fa a l'administració de justícia, només es destini un increment d'un 1,6 per cent respecte l'any anterior, perquè estem parlant exactament dels mateixos números, com deia abans. Per tant, quina importància dona aquest Govern al Departament de Justícia? Quin tipus d'ambició és aquesta en el moment en què estem?

Des de Junts per Catalunya ja vam advertir-ho i avui volem tornar a posar-ho damunt de la taula, que és que aquest pressupost és clarament insuficient.

I, a més a més, com deia, creiem que s'està desaprofitant una oportunitat, que és la que tenim ara de transformar el sistema de justícia també a Catalunya, atenent al context que dèiem, perquè la llei orgànica 1/25 havia d'impulsar justament això, una justícia eficient, una justícia més àgil, evitar el col·lapse dels jutjats, menys pendència judicial, més justícia de proximitat, major especialització dels jutjats, però cap d'aquests objectius els assolirem si no tenim els recursos necessaris per poder-ho fer possible.

I el conseller mateix ho deia: "Sí, la llei 1/25 és una condició necessària, però no és una condició suficient", i és que té tota la raó. Sense més recursos humans, materials i econòmics, tot això quedarà en paper mullat. Calen uns recursos que no estan recollits en aquests pressupostos que vostès presenten.

Per això, considerem especialment decebedor que, justament en el moment concret en què estem en matèria de justícia, només hi hagi un increment tan modest en el pressupost, perquè si volem una justícia millor cal invertir-hi molt més.

Tercera idea que volíem traslladar avui a la comissió és que aquest pressupost incompleix també allò aprovat pel Parlament de Catalunya. En aquest sentit, també tots recordaran que el passat mes d'octubre votàvem una moció en el Parlament que justament exigia destinar un tres per cent del pressupost -i, ho subratllo, destinar mínim un tres per cent del pressupost de la Generalitat- justament en matèria de justícia, i aquests pressupostos veiem que tampoc arriben a aquest tres per cent. Per tant, constatem de nou que el pressupost que vostès han presentat també dona l'esquena al que ha votat aquest Parlament de Catalunya.

I l'última constatació que volíem fer és que som conscients que estem davant d'un pressupost resignat, i és així. Som conscients que en matèria de justícia moltes vegades moltes competències estan condicionades al Govern de Madrid i que moltes vegades el pressupost ve, en certa manera, hipotecat, i això també és una realitat. Però en la mesura que vostès governen aquí i també governen a Madrid, ja li vaig dir també al conseller Espadaler, el que els demanem és una mica més d'ambició i de sentit de país. Exigeixin també a Madrid el que ens deuen aquí a Catalunya, com és la transferència íntegra de les taxes judicials que recapten però que no tornen, que això ens obliga, com saben, a Catalunya a tenir una taxa pròpia, que només tenim a Catalunya i cap altre territori de l'Estat espanyol, perquè els catalans al final també ens veiem obligats sempre a pagar de més.

I també aprofitin per reclamar altres reivindicacions, jo ja diria històriques, que vostès també des del PSC de Catalunya hi han votat a favor, com és el tema que el català passi de ser un requisit i no un mèrit a l'administració de justícia o que exigeixin també una solució personal i # de l'Administració de Justícia, que estan amb l'abús de temporalitat i que s'ha vist afectat per aquests processos d'estabilització.

I ja vaig acabant, perquè des de Junts per Catalunya el que ens fem és un seguit de preguntes que evidencien per nosaltres el perquè és necessari presentar aquesta esmena a la totalitat, i és que aquests pressupostos ajudaran a tenir una justícia més àgil i més eficient i acabaran amb la pendència judicial? Permetran desplegar les

oficines de justícia arreu del país, garantint aquesta justícia de proximitat amb els recursos humans i materials necessaris perquè puguin operar? Solventaran els problemes generats per l'abús de temporalitat en els treballadors de l'administració de justícia? Ajudaran a combatre la multireincidència? Permetran aquesta col·laboració entre cossos policials, judicials i els ajuntaments perquè els ajuntaments puguin justament dur a terme aquesta acció, exercir aquesta acció penal en matèria de multireincidència? Aquests pressupostos ajudaran a millorar les infraestructures penitenciàries, solventaran les necessitats dels treballadors penitenciaris? Donaran major seguretat i major convivència a les presons? Aquests pressupostos garantiran que es pugui desplegar la llei de memòria democràtica que està treballant aquest Parlament de Catalunya un cop s'aprovi? Hi hauran aquests recursos suficients? Amb aquest pressupost es garantiran que els drets dels catalanoparlants siguin respectats a l'àmbit de l'administració de justícia com exigeix l'article 9 de la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries? Aquests pressupostos provoquen un mòdul de compensació del torn d'ofici no només pels escrits en català, sinó també per l'oralitat del català en la celebració de les seves vistes? No, aquests pressupostos no hi donaran resposta.

Per tot això, des de Junts per Catalunya considerem que són uns mals pressupostos en justícia, però també uns mals pressupostos pel país.

I en aquest sentit, com deia, no són els pressupostos que Catalunya necessita, sinó que són els pressupostos que necessita el PSC per mantenir-se i poder acabar aquesta legislatura, perquè no estan donant resposta als reptes de país, tampoc en matèria de justícia.

I ja acabo. Catalunya necessita més ambició, Catalunya necessita lideratge, necessita fer-se respectar i necessita un govern que posi el català al centre, que defensi els interessos dels catalans i que treballi per un país que disposi de totes les eines per construir el seu futur amb llibertat, esperança i alternativa.

I això és el que defensem justament des de Junts per Catalunya.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Ara és el torn del Grup Parlamentari Popular.

Pere Lluís Huguet Tous

Moltes gràcies, president. Des del Partit Popular vam presentar esmena a la totalitat dels pressupostos i esmena a la totalitat també d'aquesta secció dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya.

Mirin, ja ho vam dir i seré breu, per no cansar per tornar a repetir el que ja hem explicat diverses vegades en aquesta comissió. Va ser un *paripé*, un *paripé* provocat única i exclusivament per no fer mal a la senyora Montero a Andalusia. A més, que els va sortir malament, perquè el Partit Popular va arrasar les eleccions i, per tant, ni això els va servir.

I això demostra una mica l'interès que els representa els ciutadans de Catalunya al Partit Socialista. Van retardar tres mesos els pressupostos simplement per una qüestió electoral a Andalusia. Aquest és l'interès, quan a Catalunya el que ens feia falta precisament és uns pressupostos de la Generalitat.

Però ens feia falta uns pressupostos de la Generalitat que ens comportés millores en aquest àmbit, en tots, i especialment a l'administració de justícia. I aquests pressupostos no comportaran cap millora a l'administració de justícia.

Permetin-me només fer menció a diverses frases del conseller Espadaler, que ens diu que: "Venim d'un temps on les crítiques a la justícia eren habituals, lentitud i ineficàcia", i això s'havia d'arreglar. Si no hem arreglat res! Això ho va dir el senyor Espadaler. Si estem igual!

"Hem renovat l'organització judicial, tribunals d'instància, noves oficines judicials, serveis en municipis. És un model que millora la justícia i que no té marxa enrere". Si encara no han fet res.

"La llei suposa una transformació ambiciosa i profunda del sistema judicial, que respon a les necessitats de modernitzar i de fer més eficaç el servei públic de la justícia". O "la llei d'eficiència que canvia profundament el paradigma." Això del paradigma ens ho ha dit moltes vegades el conseller.

I, de veritat, escoltin, senyors Socialistes, senyors d'Esquerra Republicana, senyors dels Comuns, de veritat, amb aquest pressupost pensen fer tot això? De veritat? Se n'adonen que amb aquest pressupost no es podrà fer res?

I ara els ho explicaré molt simplement. Miri, ens diran -i suposo que la diputada socialista ho dirà-, que és un pressupost que incrementa el 18,5 per cent de l'últim pressupost de la Generalitat. Això és fals. Si ho miren realment..., escoltin, de l'últim pressupost del 23, saben que hi ha hagut un període del 23 fins ara en què hi ha hagut una inflació important en aquest país? Hi ha hagut una inflació que s'acumula durant aquests anys? I saben que de l'últim pressupost liquidat del 2024, l'últim pressupost liquidat de la Generalitat, l'increment real que comporta aquest pressupost és de l'1,15 per cent? Aquest és l'increment real de l'últim pressupost prorrogat liquidat, un 1,15 per cent. I amb això pensen fer la gran reforma de la justícia? Amb això?

Són uns pressupostos que pràcticament el que fan és continuar les partides que hi ha. I necessitem fer la gran reforma de la justícia. I els mitjans materials corresponen a la Generalitat. I amb això no farem res.

Mirin, vull dir, estem en una situació -i ho hem dit moltes vegades- greu a l'administració de justícia, i em penso que tots som conscients. Però amb aquests pressupostos no...

Deia el conseller que, si se'n recorden, a la interpel·lació que li vaig fer deia que el dia següent es publicava al BOE la convocatòria de jutges. Avui encara no està publicada. "M'han dit que demà es publica". Avui encara no està publicada.

I deien que dient que vindrien dos-cents jutges en els pròxims anys a Catalunya. Dos-cents jutges? Si venen, escolti'm, esplèndid, però per dos-cents jutges ens fan falta funcionaris, ens fan falta cadires, taules, instal·lacions, incrementar tota l'estructura, i amb un 1,15 per cent d'increment pensen que farem tot això?

No, el que farem és consolidar la situació de greu desenvolupament de l'administració de justícia, d'"atascament", que els procediments s'eternitzen a l'administració de justícia. És el que farem.

Per tant, des del Partit Popular -ja els ho avanço-, presentarem esmenes precisament encaminades a incrementar d'una manera important les partides a l'administració de justícia.

No entraré ara, perquè això ja ho farem, és una esmena a la totalitat, ho farem quan parlem de les esmenes a la totalitat, però és que hi ha partides que inclús l'atribució que hi ha per aquells departaments es disminueix amb aquests pressupostos.

Per tant, escolti'm, són uns pressupostos que no serviran per millorar l'administració de justícia. Si de cas, el que farem amb aquests pressupostos és el manteniment del desastre que hi ha a l'administració de justícia a Catalunya, l'abandonament dels governs durant aquests últims deu anys a l'administració de justícia, que la falta d'inversió ens ha provocat la situació actual.

I, miri, ahir teníem un problema de seguretat ciutadana greu a Barcelona. Teníem un senyor que al carrer Balmes li van donar dos trets al cap. Si no agilitzem els procediments penals, si no agilitzem la justícia, això no ho arreglarem.

I, miri, podem modificar el Codi Penal perquè hi hagi una major pena en certs delictes. Aquest matí jo sentia algun responsable de la Generalitat que deia que per arreglar això necessitàvem modificar les penes de tinença il·lícita d'armes. De què ens servirà modificar les penes si els procediments tarden set, cinc o sis anys als jutjats? De què ens servirà?

Per tant, si volem una justícia bé, si volem millorar la seguretat ciutadana, si volem una justícia eficaç pels ciutadans, que és on es resolen els problemes des de la vida personal d'un ciutadà, des d'un divorci, des d'una separació, des d'un deute, des d'un delicte, necessitem millorar l'administració de justícia. I això requereix només una cosa, diners. Diners a l'administració de justícia, i no un 1,15 per cent d'increment.

Per tant, aquests pressupostos no ens serviran per res.

Moltíssimes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX, i té la paraula el diputat Rafael Villafranca.

Alberto Villagrasa Gil

Gracias, *president*. Una vez comparecemos más aquí, tenemos unos presupuestos que se han hecho esperar por intereses electoralistas en otra comunidad autónoma, Andalucía, no sea que socialistas de esta región vean el verdadero rostro del Partit Socialista de Catalunya, un partido entregado al nacionalismo, al separatismo catalán, con acuerdos que persiguen poco a poco disminuir, diluir la presencia de cualquier signo de españolidad en Catalunya. Un Partido Socialista que se ha transmutado hasta convertirse en un peón más del tablero nacionalista catalán.

En VOX somos los primeros que entendemos la necesidad de disponer de unos presupuestos, pero evidentemente no son estos. Unos presupuestos que se disparan en millones de euros con partidas ideológicas, chiringuitos o agencias de colocación y nuevos sueldos o sueldazos que no tienen por objeto mejorar la calidad de vida de los catalanes, ni resolver los problemas reales que les afectan y que para poder cumplir con los millones fijados en sus partidas, se hace necesario poner en marcha la máquina de recaudar, en detrimento, como siempre, de miles de familias catalanas a las cuales cada vez las cuesta más poder llegar a fin de mes.

El presupuesto total para justicia asciende a más de 1.348 millones de euros, de los cuales, desgraciadamente, una parte considerable del mismo se dilapida en cuestiones ideológicas, sectarismo y tono de trinchera lingüístico, con partidas que seguidamente pasamos a exponer.

Imposición lingüística en la justicia. Estos presupuestos no hacen más que seguir los dictados políticos fijados por el *Govern* de la Generalitat, consistente en la discriminación y apartheid lingüístico de unas lenguas propias de Catalunya. Así se observa en el turno de oficio, mediante incentivos económicos que favorecen el uso de una lengua sobre otra, discriminación positiva que, lejos de promover una igualdad real, restringe la libertad en el uso de la lengua, penalizando indirectamente a aquellos profesionales que optan por trabajar en castellano, una lengua igualmente oficial y de amplio uso en Catalunya, creándose ciudadanos de primera y de segunda en función de la lengua que utilizan.

Asimismo, el Programa 211 de la Administración de Justicia establece un plan especial para que el personal de la oficina judicial realice el ochenta por ciento de la documentación judicial firmada en catalán.

Mientras en la justicia catalana en estado cataléptico se haga en retrasos, procedimientos eternos y multirreincidentes paseando por las Ramblas y por las calles, estos presupuestos se preocupan en fomentar y financiar las trabas idiomáticas, con requisitos como el catalán nivel C1 para acceso a la función pública, excluyendo así a centenares de jueces, fiscales y funcionarios del resto de España. Imponer la lengua como requisito no es equidad, es discriminación.

Dos, transformación feminista del país. También se recogen los presupuestos en el Programa 211 de Justicia que incluye como compromiso la creación de un modelo de justicia que, como digo textualmente, dice: “Vvisión feminista interseccional o la justicia feminista”. Cabe preguntarse ¿a qué se refiere con el concepto de justicia feminista? ¿No era la justicia esa odiosa ciega con balanza que resuelve teniendo el caso concreto planteado como resultado de una valoración de los hechos regida por la prudencia y una aplicación de la ley presidida por la equidad? ¿No es acaso la justicia un bien universal? ¿Existe una justicia especial, diferente, para las feministas? ¿O lo que se pretende es inducir a los jueces a que abandonen el marco de la objetividad y se ensañen punitivamente contra el varón por el simple hecho de serlo, destruyendo la presunción de inocencia o invirtiendo la carga de la prueba?

Estos presupuestos incluyen otros conceptos ideológicos tan absurdos como masculinidades no hegemónicas y liderazgos femeninos, transversalidad, a la vez que financian programas de feminización y de acompañamiento colectivos LGTBIQ dentro de los centros penitenciarios.

Como nos sobra el dinero para justicia y vamos para bingo, el gasto identificado para actuaciones de transformación feminista en el Departamento de Justicia pasa de dos millones de euros, en 2023, a 9,1 millones de euros, en 2026, lo que supone un incremento del trescientos cincuenta y cinco por ciento.

Tres. No podían faltar partidas para el gasto verde en justicia y el alarmismo del cambio climático, como entre otras la rehabilitación energética de sedes judiciales para -según dice la partida presupuestaria- la mitigación del cambio climático.

Recogen estos presupuestos, una vez más, el cinismo y la estafa del cambio climático con sus zozobras y sus consignas apocalípticas por parte de expertos políticos que van de científicos.

Y, cuatro, otro gran foco de despilfarro son las partidas para la memoria democrática, sobre la base de una ley sectaria, como es la ley de memoria, y donde se dilapidan más de diez millones de euros. Así, programas y partidas para relaciones institucionales, memoria, paz y derechos humanos, Memorial Democràtic, Consorci i Museu Memorial de l'Exili, Consorci i Memorial de la Batalla de l'Ebre o la Xarxa d'Espais de Memòria. Una ley que reescribe la historia seleccionando momentos históricos a su conveniencia, una ley donde su verdad no es otra que la construcción de un relato oficial que se impone a los ciudadanos criminalizando la disidencia y a quienes no comulgan con su dogma ideológico.

Una ley que agita y enfrenta creando un relato entre buenos y malos, olvidando que las víctimas y las fosas son de todos y que la verdad es tarea común. Una ley que no es compartida y que, por tanto, cuando una ley no es compartida no es ni ley ni memoria.

En conclusión, estamos ante unos presupuestos que son la clara expresión de que el Partido Socialista y sus socios de Esquerra Republicana y Comuns están más al servicio de la ideología que al servicio de los catalanes. Unos presupuestos que no alcanzan para casi nada, que tan siquiera priorizan la necesidad de resolver la profunda crisis que tiene la justicia en términos de accesibilidad, eficiencia y capacidad de respuesta.

Con una ley de eficiencia procesal que no está dando la respuesta adecuada y que funcionarios, abogados y procuradores perciben como una ley que encarece, ralentiza y entorpece el proceso judicial.

Ante la falta de recursos humanos, materiales y tecnológicos es necesaria una mayor dotación económica. Es decir, lo que falta en estos presupuestos es más dinero, que procede, además, de todos los contribuyentes y que ustedes encima, con estos presupuestos, ustedes dilapidan y malgastan.

Por esta razón, presentaremos una enmienda a la totalidad.

Muchas gracias.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de la CUP, i té la paraula el seu portaveu, el diputat Xavier Pellicer Pareja, per un temps màxim de quinze minuts.

Xavier Pellicer Pareja

Bé, gràcies vicepresident. Bon dia, diputats, diputades; bon dia a totes i a tots.

Avui estem aquí a la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica, però li podríem dir per un dels seus apèndixs i competències que és la Comissió d'Afers Religiosos, igual que avui també podríem anomenar el govern com el Govern d'Afers Religiosos, perquè portem tres dies d'embaçada amb el Papa, amb la religió, a l'àmbit de mitjans de comunicació, a l'àmbit del Govern, a l'àmbit de la propaganda del propi Govern i a l'àmbit al final d'un estat i un país que sembla que és laic i aconfessional que està passant a ser un país apostòlic, romà i al servei del Papa i, a més a més, intentant esborrar absolutament totes les injustícies, ja que estem a la Comissió de Justícia, que pateix aquest país, com per exemple la negació del dret a l'autodeterminació, ahir impedit que destacats càrrecs del moviment independentista poguessin ni tan sols acostar-se a la Sagrada Família o expulsant a sis-cents cantaires precisament per venir a fer una reivindicació absolutament noble i absolutament sensible a la qual hauria de ser sensible a qualsevol religió, que és aquesta llibertat de poder expressar el que se sent, el que es vol, el que es desitja i el que es viu.

Em sembla, per tant, una absoluta corrupció dels principis laics d'aquest país, em sembla una absoluta corrupció dels valors democràtics l'acte d'hipocresia que està fent aquest Govern i l'acte d'hipocresia que està fent el conseller de Justícia i també d'Afers Religiosos, i el conjunt del Govern, intentant plantejar una societat, no sé si dir-li idíl·lica o tot al contrari d'això, obviant qualsevol tipus de reivindicació i fent aquesta Barcelona i Catalunya màgica al servei dels grans poders, en el que tot va bé, quan mentrestant tots els treballadors i treballadores d'aquest país i el propi país hi està perdent.

I em sembla que aquesta és una analogia molt clara del que són aquests pressupostos i del que és aquest Govern i del que és aquesta inèrcia i del que és el plantejament de fons d'aquests pressupostos, que és que hi ha diners per mantenir i per inerciar allò de sempre, i és que hi ha un acord per poder estabilitzar aquesta legislatura i és que hi ha diners sempre pels mateixos i pel de sempre, però no per aquelles necessitats bàsiques i de transformació del país.

Perquè també ens agradaria saber quin és el pressupost directe i indirecte que ha suposat el cost d'aquesta visita papal i, per tant, el gran desplegament de mitjans que hi ha hagut, realitzant absolutes perversions com, per exemple, destinar una taxa, que és la taxa turística, que està destinada precisament a pal·liar els efectes del turisme, a pagar una visita papal en aquest sentit.

Per tant, a nosaltres ens sembla que aquest és un clar exemple del que són aquests pressupostos. Nosaltres esmenem a la totalitat la gestió que ha fet el Govern d'aquesta visita papal i la gestió que està fent el Govern en aquesta legislatura i els pressupostos que ha plantejat aquest Govern també en l'àmbit de la justícia.

I és que un altre exemple clar del que ha estat la gestió d'aquests pressupostos i del que està sent la gestió d'aquest Govern és el tiroteig que es va produir ahir al carrer Balmes, a Barcelona. De fet, veiem com en un dels desplegaments policials més amplis i davant d'una comissaria i, per tant, davant dels nassos d'un dels majors desplegaments policials d'aquest Govern i de l'Ajuntament de Barcelona, s'hi pot produir un tiroteig sense que hi hagi cap tipus d'element d'afectació.

Això a nosaltres ens dona una lliçó molt clara que és que per molta policia que posin, per molts agents d'autoritat que posin, per molts elements de seguretat que posin damunt la taula hi ha certes actuacions delictives que ni es podran preveure, que ni es podran evitar i que ni es podran aturar amb una gestió policial de més, i més, i més policia com a exercici propagandístic i com a exercici d'intentar fer front a la percepció d'inseguretat, i no a les causes reals de la inseguretat en el nostre país.

En l'àmbit de la justícia, més concretament, i d'aquest departament, veiem com aquests pressupostos no donen resposta al caos i a la saturació de la justícia que pateix al nostre país. Tampoc donen resposta a la situació de precarietat dels treballadors i treballadores de l'àmbit de la justícia com, per exemple, tots els interins

i interines que estan havent de fer front a unes reformes a nivell de sistema judicial sense unes condicions dignes per poder-ho fer.

Tampoc aborden de manera d'aguda l'emergència lingüística que patim també en el conjunt del nostre país, però concretament en l'àmbit de la justícia i, per tant, són uns pressupostos que no estan a l'alçada de les necessitats del país.

És per tot això que nosaltres plantejem aquesta esmena de la totalitat, també en aquesta secció, que em sembla més que justificada i, per tant, no donarem suport a aquests pressupostos.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Mixt, i té la paraula la diputada d'Aliança Catalana, Rosa Maria Sobirana.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Gràcies, president. Aliança Catalana hem presentat una esmena de la totalitat a l'estat de despeses de la secció pressupostària d'aquest departament.

Ens presenten un pressupost de milions, de milions de partides, de programes i de memòries econòmiques, i els tornem a preguntar, igual que ho vam fer ahir a la Comissió d'Interior, avui ens sentim més protegits que fa uns anys? Al cap i a la fi, si parlem de justícia, no podem pas parlar d'una xifra. La justícia és la confiança que té una persona quan denuncia una agressió. És la tranquil·litat que tenim els ciutadans si sabéssim que les lleis es compleixen. La seguretat de molts funcionaris quan entren a treballar.

I recordem-ho, fa més d'un any la senyora Núria López, funcionària de presons, va ser assassinada al centre penitenciari de Mas Enrich on treballava. La Núria no és un nom, és una filla, una germana, una companya, una amiga, una treballadora que aquell matí va entrar a fer la seva feina i no va sortir, no va tornar a casa.

Què ha canviat des d'aquell dia? Què ha canviat pels funcionaris de presons que cada dia al matí travessen la porta d'un centre penitenciari? O per les seves famílies?

O per tots aquells professionals que els continuen advertint que hi ha un problema de seguretat que no s'està resolent?

Les agressions continuen augmentant, i més enllà de les xifres hi ha la crua realitat. Darrere de cada agressió hi ha una persona que torna a casa amb por, una família preocupada, professionals que treballen en condicions cada cop més difícils i això, això és el que realment ens preocupa. Una societat es pot equivocar en certes coses. El que no es pot permetre és abandonar aquells que treballen cada dia per protegir-la.

Aquest departament no es diu només de Justícia, sinó que és Justícia i Qualitat Democràtica. Una democràcia de qualitat no es construeix aprovant lleis, es construeix escoltant, corregint errors i protegint els professionals. Dient la veritat encara que sigui incòmoda.

Els treballadors tenen la sensació que no són escoltats quan senten que les seves preocupacions no arriben enlloc ni veuen cap mesura per solucionar-les. I aquí és on rau el problema. Deixa de ser administratiu i es converteix en un problema de confiança. Sense confiança les institucions es debiliten.

Per això no els demanem ni més discursos, ni més eslògans, ni més campanyes. Els demanem quelcom molt més senzill: protegeixin aquells que cada dia sostenen el sistema. Que la justícia sigui lenta, col·lapsada, perjudica els ciutadans. Que la justícia no ens protegeixi acaba perjudicant a tota la societat.

Els ciutadans no jutgen la justícia pels seus discursos, la jutgen quan necessiten ajudar, quan denuncien un delicte, quan veuen si les lleis es compleixen o no. La jutgen pels resultats.

Ja hi ha massa persones que senten que el sistema no els protegeix com hauria de fer-ho.

I permetin, per acabar, fer una reflexió. La primera obligació de qualsevol administració és protegir aquells que cada dia treballen per protegir-nos a tots.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Ara seria el torn en contra per part del Grup Parlamentari Socialista, per un temps màxim de trenta-cinc minuts, i té la paraula la seva portaveu, Lúdia Ferré.

Lúdia Ferré Ferré

Gràcies, vicepresident. Bé, anunciar que no utilitzaré els trenta-cinc minuts, evidentment.

Però, bé, avui tenim sobre la taula una esmena a la totalitat de la secció del pressupost del Departament de Justícia i Qualitat Democràtica que, al meu entendre, més que discutir xifres, esmena totalment una manera d'entendre la justícia, i crec que això s'ha de tenir present perquè estem parlant d'un servei públic essencial i, sobretot, d'una peça clau de la confiança que la ciutadania té a les institucions.

Donant resposta als grups que han presentat esmena a la totalitat, jo els dic que sí, que estos pressupostos, concretament els de la secció de justícia, s'han dissenyat per donar resposta a totes les qüestions i reptes que vostès plantegen. I quan parlem, i tots hem parlat amb els diferents operadors jurídics, no és aquest sentit que vostès ens expliquen aquí, els que ens traslladen majoritàriament, no? Que s'han d'ajustar coses? Probablement, però que anem en la bona direcció també.

I si mirem d'on venim, crec que tots ho tenim bastant clar. Venim d'un sistema que, durant massa temps, ha arrossegat rigideses, lentitud i dificultats per donar respostes a temps. Un sistema que, massa sovint, ha estat percebut per la ciutadania com una estructura llunyana.

I davant d'això, què fem? Segons vostès, tot va malament, tot el que s'està implementant és un desastre. Doncs, potser ens hi posem, no?

I cap on hem d'anar per endreçar la justícia? Doncs, cap a una justícia que funcioni millor en el sentit més ampli de la paraula. I no cal fer grans discursos, eh? Parlem de coses molt concretes. Que la gent no perdi temps, que no se senti perduda, que els tràmits siguin més clars i que el sistema tingui més capacitat de respondre.

Quan diem, natres, que volem una justícia més àgil, volem dir evitar demores innecessàries, millorar coordinació i fer que el sistema no es quedi encallat, perquè

quan un conflicte es fa etern –i d'això aquí molts en sabem– la resposta institucional perd força, i jo m'atreviria a dir que inclús perd el sentit de ser.

I quan diem que volem una justícia més humana estem parlant d'una cosa molt simple però molt important. Darrere de cada expedient hi ha persones i en molts casos molt de desgast emocional. Per tant, la justícia no només ha de resoldre, també ha de saber escoltar, protegir i acompanyar.

I aquests pressupostos van per assolir aquests objectius. I ho fan sobretot per reforçar l'accés a la justícia com un dret real. Perquè no n'hi ha prou en dir que tothom hi té dret, cal que aquest dret es pugui exercir de debò. I aquí són imprescindibles l'assistència jurídica gratuïta, el torn d'ofici, l'orientació jurídica i l'atenció directa a la ciutadania.

També és molt necessari fomentar la cultura de la pau i el diàleg, que traslladat a l'àmbit jurídic es tradueix en una clara aposta que fa el Govern pels MASC. Que s'hauran de fer ajustos? Tampoc ho posem en dubte, però no ho refusem d'entrada. Si a altres països està funcionant, aquí per què no pot fer-ho?

I una altra idea que jo crec que és central, i aquest Govern té clara, és una peça central de la qualitat democràtica, i això, sincerament, és important, perquè la justícia no és només administració. Té a veure amb la confiança institucional, amb la seguretat jurídica, amb la memòria i amb els drets. Hem de tenir una justícia forta i sense deixar de ser totalment garantista, que sàpiga adaptar-se i modernitzar-se. Volem una justícia seriosa, sí, però també clara, propera, comprensible i amb un ús normalitzat de la nostra llengua, el català, en totes les instàncies judicials.

Això també ens obliga a parlar dels professionals, perquè la justícia evidentment no funciona sola. La fan funcionar cada dia jutges, fiscals, lletrats, funcionaris, personal de jutjats, equips d'atenció, personal penitenciari i tantes altres persones que sostenen el servei públic.

I si volem una justícia millor, hem de donar-los més eines, més formació, més suport i una organització que els ajudi a treballar millor. Perquè hi ha una veritat que sovint es diu poc i que convé no oblidar: no hi ha una bona justícia només amb bones lleis;

cal organització, recursos i una administració que funcioni. I aquest pressupost en conjunt va precisament en aquesta línia.

Jo no ho sé, ho hem dit per activa, per passiva en tota i cadascuna de les intervencions que hem fet en matèria de justícia. Aquest Govern no planteja reformes per quedar bé damunt d'un paper. 1.392 milions d'euros, més d'un 22,3 per cent respecte el 2023, i les xifres són les que són: un augment de 254,2 milions d'euros sobre el pressupost de 2023. I tot això ens porta a veure, més enllà de les xifres i encarar amb tots els recursos possibles, el camí cap on volem que evolucioni la justícia a Catalunya. Aquests pressupostos reflecteixen decisions fermes sobre quin model de justícia i política penitenciària volem impulsar des del Departament en els propers anys. I des del PSC i Units compartim l'orientació i volem contribuir a fer-ho avançar fent propostes si s'escau i assenyalant en un moment determinat on caldrà continuar insistint.

I aquest és, al cap i a la fi, el model de justícia que es reflecteix en la secció del pressupost dedicat al Departament de Justícia i Qualitat Democràtica. Una justícia garantista, no rígida; una justícia forta, no allunyada; una justícia moderna, però no deshumanitzada; una justícia eficient, però no freda; una justícia pensada per servir millor la ciutadania i per enfortir la democràcia.

Per tot això compartim l'orientació d'aquests pressupostos, perquè creiem que són els millors que en matèria de justícia es pot oferir a Catalunya a dia d'avui, i per aquest motiu votarem en contra de l'esmenar a la totalitat que ens han presentat a aquesta secció del pressupost.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Ara els grups parlamentaris que han presentat esmena a la totalitat teniu possibilitat d'un nou torn. No sé si cap de vosaltres el vol fer servir? *(Pausa.)* No? Per tant, tampoc hi haurà el torn per part del Partit Socialista per respondre a aquesta intervenció.

I sí que ara seria el torn dels grups parlamentaris que encara no heu participat en el debat, per la qual cosa tindria la paraula entenc que la portareu, Ana Balsera, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, per un temps màxim de deu minuts.

Endavant.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, vicepresident. Avui ens trobem novament en aquest debat. Ja anuncio que seré breu, perquè crec que portem moltes setmanes ja parlant d'aquest pressupost amb la compareixença del conseller, però sí que m'agradaria fer algunes consideracions.

Crec que tots els que estem en aquesta comissió, o la majoria dels que estem aquí, considerem la justícia com un servei públic de primer ordre i entenem que cal reformar-la, que calen recursos i que cal continuar avançant perquè és cert que en molts àmbits no funciona la justícia i crec que ho hem dit tots en diverses ocasions, però sí que tenim una voluntat compartida de fer-la avançar. De fet, en aquest Parlament hem aprovat mocions en l'àmbit de justícia, tant del meu grup, d'Esquerra Republicana, com del Grup dels Comuns, com del Grup de Junts, com del Grup del PP, i que han sigut aprovades per una àmplia majoria.

Per tant, necessitem pressupostos. Ja ho saben, aquests no són els pressupostos d'Esquerra Republicana, però sí que s'ha fet alguna negociació per fer millores entenent la situació en què es troba el nostre país i la necessitat imperiosa de tenir més recursos pels nostres ciutadans i ciutadanes.

En l'àmbit de l'administració de justícia crec que és molt important alguns acords que s'han arribat amb Esquerra Republicana com l'augment de jutges en cent vuitanta places. I quan parlem que la justícia està col·lapsada precisament el que calen, a banda de més recursos, són més jutges, i això és el que Esquerra Republicana posa sobre la taula.

Un aspecte en el qual també hem arribat a un acord amb el Govern és el tema que per nosaltres és imprescindible, que és la formació en perspectiva de gènere, violències masclistes i infància, que considerem que ha de ser obligatori per tots els treballadors i treballadores de l'Administració de Justícia precisament per evitar

discriminacions que pateixen moltes víctimes de violència masclista i molts nens i nenes. Sempre ho dic, la violència institucional que reben moltes víctimes i per això uns dels nostres acords, i que ha de ser de manera transversal amb molts altres departaments del Govern de la Generalitat, és aquesta formació específica en perspectiva de gènere i violències masclistes i infàncies.

Fa un moment hi havia un diputat que ridiculitzava la justícia feminista, però precisament el que ens farà avançar és aquesta justícia feminista amb aquesta perspectiva de gènere i aquesta justícia restaurativa.

I per últim, perquè no m'hi puc estar, hi havia un diputat, el diputat de VOX, que parlava d'imposició lingüística a la justícia. Que hi ha ciutadans de primera i de segona, i és cert, hi ha ciutadans de primera i de segona. Els ciutadans que volen parlar la seva llengua, la llengua pròpia del nostre país, el català, no poden fer-ho en totes les condicions i amb normalitat en els jutjats. I això sí, és un fet, i la majoria dels que estem aquí som advocats i advocades i ho sabem perfectament, que no hi ha un ús normalitzat de la llengua catalana en l'àmbit de la justícia, que és l'àmbit on hi ha més discriminació i on menys es parla la nostra llengua, la llengua pròpia del nostre país.

Per això Esquerra Republicana considera –i s'ha aprovat per aquesta cambra– que el català ha de ser un requisit i no un mèrit per exercir el nostre país. Simplement, per deixar-ho clar després d'alguns comentaris que hem escoltat.

I, òbviament, nosaltres votarem en contra de les esmenes a la totalitat.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns, i té la paraula el seu portaveu, el diputat Andrés Garcia Berrio, per un temps màxim de deu minuts.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies. Com ja s'ha donat a conèixer i ja saben, el nostre grup parlamentari votarà en contra de les esmenes a la totalitat i ho fem perquè, tot i les diferències que, evidentment, tenim amb el Govern en matèria de justícia, especialment –i vull deixar-ho clar–, creiem que l'acord que es va arribar amb Junts per dotar de la condició

d'agents de l'autoritat als funcionaris de pressions pensem que va ser un error, ja vam dir en el seu moment que era una qüestió en la que estàvem completament en contra, i també pensem que els obstacles que hem tingut per poder assolir la creació d'un grup de treball per realitzar propostes de millora a nivell penitenciari, en aquest cas pel PSC, i que s'ha aprovat gràcies al moviment i al canvi de criteri que agraïm també per part de Junts, han portat a que puguem, a partir dels propers mesos, poder aprofundir en moltes qüestions que s'havien treballat en aquesta Comissió de Justícia i millores que necessita el nostre país en matèria penitenciària.

Llavors, sí que volem deixar molt clar i de manera evident que donarem suport a aquests pressupostos en base als acords als que hem arribat, però en cap cas tolerarem una actitud per part del Govern en relació amb matèria penitenciària, en aquest cas, que s'allunyi dels criteris principis de drets humans i de l'escolta necessària de tots els sectors que cal que es tingui en aquesta matèria.

Dit això, ens centraré en els punts de l'acord. De manera molt breu, efectivament, ja ho saben, un dels acords tenen a veure amb memòria democràtica, es dobla el pressupost per tal que es pugui tirar endavant de manera clara, amb decisió i amb empena, i amb pressupost, efectivament, la futura nova llei de memòria democràtica de Catalunya. Considerem que era clau i era necessari que tingués dotació. El que ara demanarem al Govern serà ambició i capacitat per estar a l'altura de la llei i també del pressupost. Llavors, també ho volem deixar molt clar, que, efectivament, és un punt central per nosaltres i que també serem exigents en relació amb els compliments futurs.

Després, també hi ha hagut un avenç, encara no suficient, en matèria de justícia restaurativa, amb un augment del cinquanta per cent del pressupost. Efectivament, cal un salt d'escala en matèria de justícia restaurativa. El pressupost destinat és molt petit en comparació amb els beneficis que ens porta i sobretot el bon efecte que té tant per les víctimes, en primer lloc, com també per garantir que les persones que han comès algun tipus de delicte no el tornin a produir.

Llavors, també posem el focus en alguns elements del sistema d'execució penal. Cal enfortir el suport per garantir els tercers graus, està demostrat que la semilibertat no només des d'un punt humanista és bona, sinó sobretot des de l'eficiència i l'eficàcia,

està demostrat que si les persones comencen a sortir en llibertat de manera gradual és més difícil que després amb la llibertat total assolida tornin a reincidir. Llavors, cal una aposta i en aquest sentit, tot i la baixada progressiva de les dades de concessió de tercers graus que s'havia produït durant l'any 2025, s'ha produït un petit augment en els darrers mesos i esperem que aquesta petita pujada es vagi mantenint i que tenir recursos per poder garantir aquests tercers graus i els permisos penitenciaris a aquells que no tenen una condició familiar i una situació personal es pugui treballar per garantir que aquestes persones no tornin a reincidir, que al final és el que ha de fer el nostre sistema penitenciari.

A més a més, s'enforteix el programa RECVI i les unitats d'intervenció compensatòria, que han donat un fruit molt positiu als diferents centres penitenciaris.

També es posa la mirada en la justícia juvenil, en la mateixa lògica de generar camins un cop les persones, en aquest cas els joves, comencen a entrar en situacions de semilibertat per assegurar aquest acompanyament, per garantir des de les polítiques públiques que no hi ha elements o factors negatius que puguin portar a la reincidència.

A més a més, també posem al centre el reforç de les oficines d'atenció a la víctima del delictes, així com les unitats de valoració forense integral per tal d'estructurar i reforçar els programes temporals que actualment estan vigents.

També s'ha posat damunt de la taula l'acord, des del nostre punt de vista necessari però encara insuficient, en matèria de la dedicació al torn d'oficis, i que posem de manifest que s'ha garantit la creació d'un torn d'ofici específic davant situacions de delictes d'odi, discriminacions i vulneracions de drets humans. I també volem posar de manifest que hi ha un acord per ampliar a nivell de jutges i jutgesses a Catalunya per als propers dos anys, que s'ha de veure exactament com això es compleix amb les noves convocatòries que s'han realitzat i si es pot fer en termini. El que sí que també garanteix el nostre acord és dotar de més dotacions de personal l'Administració de Justícia i és en aquest sentit també que considerem que és un pas important, però encara necessari.

I jo crec que en matèria de justícia, ja ho hem dit, per nosaltres considerem que es donen les condicions per donar suport en aquest pressupost, però considerem que

no és el pressupost el que haurien d'aspirar en matèria de justícia de cara al futur i en profunditat. Nosaltres en aquest pressupost hem pogut arribar fins aquí. Considerem que fem algunes millores en alguns àmbits concrets i determinats que considerem que són bones i positives pel país, però cal una mirada en profunditat per poder fer i convertir l'Administració de Justícia en un servei públic de primer ordre.

I en aquest sentit, jo crec que ja hem debatut diferents grups parlamentaris de la necessitat que hi hagi un salt d'escala de cara al futur i també mantenint una perspectiva d'ampliació i de creixement amb independència de quin sigui el partit que estigui al Govern.

En tot cas, assumim que no hem fet tot el que caldria, però sí que estem satisfets amb els avanços que hem aconseguit.

I moltes gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies. Doncs, abans de procedir a la votació d'aquesta secció pressupostària, fer-vos saber que la diputada Ariadna Urroz té delegat el vot de la diputada Jeannine Abella, que es troba en baixa per maternitat.

Per la qual cosa, ara procedirem a la votació, entesos els vots favorables com favorables a aquestes esmenes a la totalitat i, els contraris, contraris a les esmenes a la totalitat.

Vots a favor?

El Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el Grup Parlamentari de la CUP, el Grup Parlamentari del Partit Popular, el Grup Parlamentari de VOX, el Grup Mixt.

Per tant això són... *(Veus de fons.)* Ho he dit, ho he dit això del vot delegat. Sí, sí, ho he dit abans de començar.

Són 9 vots a favor de les esmenes a la totalitat.

I ara els vots en contra?

Són el Grup Parlamentari Socialista, el Grup Parlamentari d'Esquerra i el Grup Parlamentari dels Comuns, que també són 9 vots.

Havent-hi empat, aplicarem l'article 102.2, que, per tant, fent el resultat amb el vot ponderat, diria que hi ha 67 vots a favor de les esmenes a la totalitat i 68 en contra.

Per la qual cosa són rebutjades les esmenes a la totalitat.

I no hi havent-hi més punts avui a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a les...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT